

CHŁOPAS (1) *sb m*

D sg chłopàsowi.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Aug. od „chłop” ‘mężczyzna’: Abowiem duchowny nigdy nie przesłáduie cíeleśnego/ ále mu odpuľczá iáko chłopałowi brátu CzechEp 41.

Cf **CHŁOPISKO**, **CHŁOPISZCZE**, [**CHŁOPSKO**], **CHŁOPTAS**

DM